

2 లో - కథ
20 గోళ్ల కుక్కపిల్ల

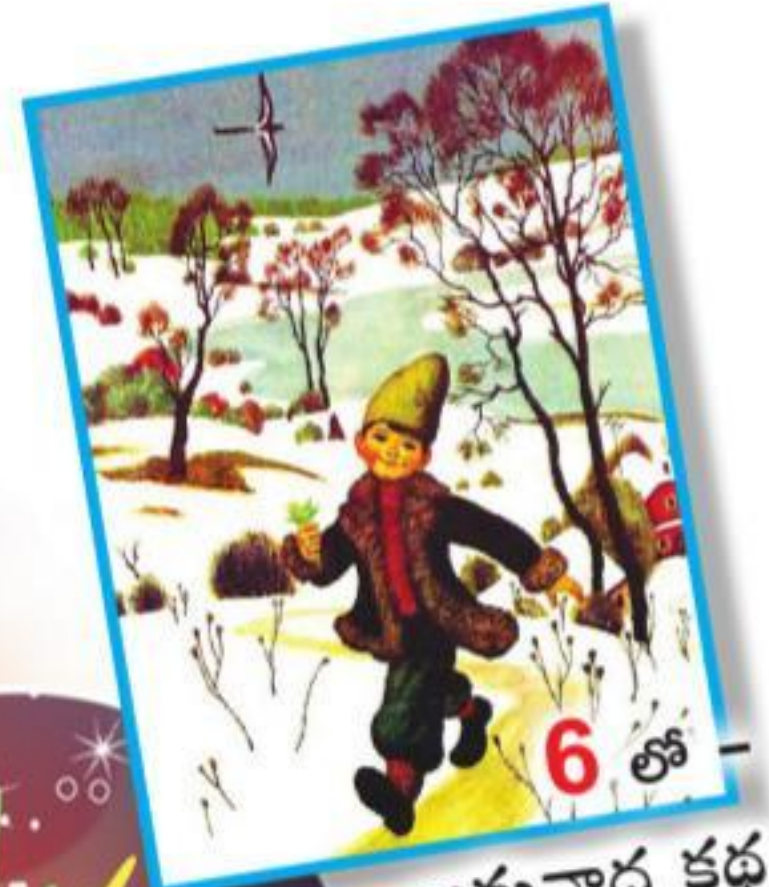
పసిడి దివ్వెలు

ప్రజాశక్తి

ఆదివారం అనుబంధం
నవంబరు 08, 2020

బాలల దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

6 లో -
అనువాద కథ
మంచు బిందువులు

8 లో - గేయం
నేడే - ఈనాడే

పిల్లలు కాకరపువ్వుత్తుల్లా కళకళలాడతారు. అల్లరి పనులతో సిసింద్రీలు అనిపించుకుంటారు. ఇంటింటా మతాబుల వలె వెలుగులు చిందిస్తారు. చిచ్చుబుద్ధుల్లా నవ్వులు రువ్వినా.. టపాసుల వలె చిటపటలాడినా పిల్లలే మన ఇళ్లకు, లోగిళ్లకు అందం, ఆనందం. ఈ నెల పిల్లల పండుగ, పిల్లలకు ఇష్టమైన దీపావళి పండగ ఒకేరోజు వచ్చాయి. ఈ రెండు సందర్భాలను జత చేసి, ఈ వారం స్నేహ "పసిడి దివ్వెలు" పేరిట బాలల సాహిత్య ప్రత్యేక సంచికగా తీర్చిదిద్దాం. వారం ముందే ఈ సంచిక మీముందుకు వస్తుంది. మిమ్మల్ని అలరిస్తుందని ఆశిస్తున్నాం

- ఎడిటర్

4, 5 లో..

గోపీ మూడేళ్ల నుంచి వెతుకుతూనే ఉన్నాడు. వేసవి సెలవులు వచ్చాయంటే చాలు; వీధివీధి, అందులోని సందుసందూ వెతుకుతూనే ఉంటాడు. బుజ్జిబుజ్జి కుక్కపిల్లలు ఎక్కడ కనపడినా వదలడు. వాటి తల్లిని ఎలాగైనా ఏమార్చి.. వాటిని చేతుల్లోకి తీసుకుంటాడు. ఒక్కొక్క దానిని వీపు నిమిరుతూ కాలివేళ్లు లెక్కపెడతాడు. ముందుకాళ్లు రెంటికీ సాధారణంగా ఐదేసి వేళ్లు, గోళ్లు ఉంటాయి. వెనుక కాళ్ల దగ్గరే సమస్య. నాలుగేసి వేళ్లే ఉంటాయి. వాటికి నాలుగే గోళ్లుంటాయి. తనకు కావాల్సింది ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల. అంటే - వెనుక కాళ్లకా ఐదేసి గోళ్లు ఉండాలి. ఉంటే ఏమిటి ఉపయోగం? అంటే- ఏమి ఉపయోగమో తెలియదు. ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్లను పెంచుకోవటం గొప్ప. ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్లను వెంట తిప్పుకోవటం గొప్ప. గోపీ గాడి కుక్కపిల్లకు ఇరవై గోళ్లుంటు... అని అందరూ ఆశ్చర్యంగా చెప్పుకుంటూ ఉంటే- వినటం గొప్ప.

అప్పుడే చిన్నా వీధి చివర్లో కనిపించాడు. వాడికి అదే పని. ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులే! ఇద్దరూ చదువుతున్నది ఆరో తరగతే! ఇద్దరికీ కుక్కపిల్లలంటే చాలా ఇష్టం. అందులోనూ ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల అంటే మరి ఇష్టం. 'గోపీ... అంకంరెడ్డోళ్ల వీధిలోని కర్ర కుక్క. ఈ పొద్దున్నే ఎనిమిది పిల్లలను పెట్టింది. చూద్దామంటే- అసలు దగ్గరకు రానీయటం లేదు.' అన్నాడు చిన్నా. వాడూ ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల కోసమే వెతుకుతున్నాడు. ఎవరికి వాళ్లే ముందుగా కుక్కపిల్లను సంపాదించాలన్న ఉబలాటంతో ఉన్నారు. ఊళ్లో ఈ ఏడాది ఇప్పటిదాకా తొమ్మిది కుక్కలు ఈనాయి. వాటి పిల్లలు వేటికీ ఇరవై గోళ్లు లేవు. మిగిలింది ఈ కర్రకుక్క ఒక్కటే! అదిప్పుడు ఈనింది. దాని పిల్లలను చూడాలి. ఏమో, దాని దగ్గర ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల దొరుకుతుందేమో! కానీ, చిన్నా గాడు పోటీ. ఆ పిల్లల్లో ఇరవై గోళ్లది ఉంటే- ముందు వాడికి దొరికితే - ఈ ఏడాది తన ఆశ నెరవేరనట్టే!

●●●

ఆరాత్రి గోపీకి సరిగ్గా నిద్ర పట్టలేదు. మధ్యమధ్యలో నిద్ర వచ్చినా - ఆ నిద్ర నిండా కుక్కపిల్లల కలలే! ఒక కుక్కపిల్లకు ఇరవై గోళ్లు ఉన్నట్టు, దానితో తాను ఆనందంగా ఆడుకుంటున్నట్టు ... కల! ఆ కల నిజం కావాలని ఇంకా తెల్లారకముందే లేచాడు గోపి. నెమ్మదిగా అంకంరెడ్డోళ్ల వీధిలోకి వెళ్లాడు. కర్రకుక్క ఉండే సందులోకి వెళ్లాడు. కర్రకుక్క ఇంకా అక్కడే ఉంది. పిల్లలు గునగునలాడుతూ దాని పొడుగులో పాలు తాగుతున్నాయి. సందు అవతలి వైపు ఎవరో నక్కి నక్కి కూచున్నారు. ఇంకెవరు? చిన్నాగాడే! తన కన్నా ముందే వచ్చి కూచున్నాడు. తల్లి కుక్క అప్పుడే పైకి లేచింది. ఆహారం కోసం బయటకు వెళుతుంది. అటు చిన్నా ఇటు గోపి ఉన్నారు. అనుమానంగా చూసి, గట్టిగా అరిచింది. కనిపెట్టేసింది అనుకొని ఇద్దరూ పక్కకు తప్పుకొని, వీధిలోకి వచ్చారు.

'ఏరా.. ఇంత పొద్దున్నే వచ్చేశావు?' అనడిగాడు గోపి. 'సరిగ్గా నిద్ర పట్టలేదు. నిద్ర పట్టినా కల నిండా కుక్కపిల్లలే! అందుకనే లేచిలేవగానే ఇలా వచ్చేశాను' అని చెప్పాడు చిన్నా. 'మరి నీ సంగతి ఏంటి?' అని అడిగాడు. 'నాదీ నీడి ఒకే కథ.' అన్నాడు గోపి నవ్వుతూ.

'ఒరేయ్.. నాకు ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల చాలా అవసరంరా. ఎప్పటినుంచో పెంచుకోవాలని ఉంది. ఈసారి దొరక్కపోతే- చాలా బాధే..!' అన్నాడు చిన్నా.

'నాక్కూడా అంతేరా... మూడేళ్ల నుంచి చూస్తున్నాను. పోయినేడు వెంకమ్మ గారి కుక్క ఇరవై గోళ్ల పిల్లను పెట్టింది. దాన్నేమో ముందు నేనే చూశాను. కానీ, గణపతి గాడు ఎత్తుకుపోయాడు. వెంకమ్మ వాళ్లూ వాడినే సపోర్టు చేశారు' అన్నాడు గోపి.

ఈలోగా తల్లికుక్క బయటికి వెళ్లింది. పిల్లలను చూడటానికి ఇద్దరూ సందులోకి దూరారు. ఇలా పిల్లలను పట్టుకోబోతుండగా - వెనుక నుంచి తల్లికుక్క అరుపు వినిపించింది. అది వెళ్లినట్టే వెళ్లి వెనక్కి వచ్చింది. వెంటనే ఇద్దరూ అక్కడి నుంచి పరుగెత్తుకొని వచ్చేశారు. తరువాత చాలాసేపు మాటు వేసి చూశారు కానీ, కుక్క కదలేదు. పిల్లలను వదిలి బయటికి వెళ్లేదు. 'మనమీద దానికి

అనుమానం వచ్చేసింది. ఈ దరిదాపుల్లో మనం ఉండగా- ఇక బయటికి వెళ్లదు. పదా పోదాం' అనుకొని, గోపి, చిన్నా ఇళ్లకు వెళ్లిపోయారు.

●●●

'మధ్యాహ్నం వేళ కుక్క బయటికి వెళుతుంది. ఈసారి కచ్చితంగా పిల్లల గోళ్లు చూడాలి. చిన్నాగాడి కంట్లో పడితే- అవకాశం పోతుంది' అని గట్టిగా అనుకున్నాడు గోపి. చిన్నా వాళ్ల వీధిలోంచి కాకుండా వేరే దారిలో కర్రకుక్క ఉన్న సందులోకి వెళ్లాడు. తల్లికుక్క లేదు. చాలా సంతోషంగా... బుజ్జికుక్క పిల్లలను పట్టుకొని, కాళ్ల గోళ్లు లెక్కించటం మొదలెట్టాడు. ఉత్సాహంగా ఉంది. ఐదు కుక్కపిల్లలను ఒక్కొక్కటి చేతిలోకి తీసుకొని గోళ్లు లెక్కపెట్టాడు. ఒక్కదానికీ

పనిచేస్తుంది. కాబట్టి ఎలాంటి చిన్న గాయం తగిలినా, వెంటనే పసుపు ఉపయోగించాలి. ● దీపావళి సమయంలో ఇంట్లో తేనె ఉండేలా జాగ్రత్తపడాలి.

ఎందుకంటే కాలిన గాయాలు మానడానికి ఇది మంచి రెమిడి. ఇది కాలిన గాయాలను తగ్గించడమే కాదు, ఇన్ఫెక్షన్లు రాకుండా చేస్తుంది. గాయాలపై తేనెను పైపూతగా రాసి వదిలేయాలి. అలాచేస్తే సత్వర ఉపశమనం ఉంటుంది. ● కాలిన గాయాలకు టూత్ పేస్ట్ గాలీ, ఫౌంటేన్ పెన్ ఇంకు కానీ రాయడం వల్ల ఉపశమనం ఉంటుంది. కాలిన ప్రాంతంలో చల్లగా అనిపించడమే కాదు, బొబ్బలు కూడా పెరగకుండా పనిచేస్తుంది.

✧

పసిడి దివ్యలు దీపావళి బాలల ప్రత్యేక సంచిక

పాడు

ఇరవై గోళ్లు లేవు. ఆరోది కూడా లెక్క పెట్టాడు. అది కూడా మామూలుదే! ఇక ఒకటే మిగిలింది.. గోధుమ రంగు బొచ్చు.. నుదుట రెండు తెల్లమచ్చలు ఉన్న కుక్కపిల్ల. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని ఆత్రుతగా లెక్కపెట్టాడు. ఒక్కసారిగా మనసు ఉప్పొంగి పోయింది. దానికి ఇరవై గోళ్లు ఉన్నాయి మరి! ఈలోగా తల్లికుక్క అరుపు వినిపించి... బుజ్జికుక్కను వదిలేసి .. ఒక్క ఉదుటున వీధిలోకి వచ్చేశాడు. కళ్లు ఆనందంతో మెరిసిపోతున్నాయి. ఎన్నాళ్లనుంచో వెతుకుతున్న నిధి దొరికినంత సంతోషం. 'ఈ విషయం ఎవరికి చెప్పాలి? చిన్నాగాడికి చెబితే ..? వామ్మా .. ఇప్పుడే చెప్పేస్తే థ్రిల్లేముంది? రేపే చిన్నాగాడి పుట్టినరోజు. చిన్నాకు ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్లను బహుమతిగా ఇవ్వాలి. అప్పుడు వాడి ఆనందాన్ని చూడాలి. చిన్నా తన స్నేహితుడిని సంతోషపెట్టడం అన్నిటికన్నా గొప్ప సంతోషం కదా..!' అనుకున్నాడు గోపి.

●●●

సందులోకి వెళ్లి చూశాడు. తల్లి కుక్క లేదు. నాలుగు పిల్లలు ఒకదానిని ఒకటి మూతితో నెట్టుకొంటున్నాయి. మూడు ఒకదాని మీద ఒకటి తలలు పెట్టుకొని బుజ్జున్నాయి. తనకు కావాల్సిన గోధుమరంగు బొచ్చు, నుదుట రెండు తెల్లమచ్చలూ ఉన్న కుక్కపిల్ల చాలా చురుగ్గా కనిపిస్తోంది. రెండు కుక్కపిల్లలను తలతో నెట్టేస్తూ చలాకీగా ఉంది. తల్లికుక్క దరిదాపుల్లో లేదు. ఇదే మంచి తరుణమని ఒక్క ఉదుటున అక్కడికి వెళ్లి, గోధుమరంగు, నుదుట రెండు తెల్లమచ్చల కుక్కపిల్లను చేతుల్లోకి తీసుకొని, భద్రంగా గుండెలకు పొదుపుకొని, తమ ఇంటివైపు పరుగుపెట్టాడు గోపి. అప్పటికే సిద్ధంగా ఉన్న వెదురుబుట్టను బయటికి

గేయం

సూపర్ మాన్, హ్యారీ పోర్టర్ కథలైనా/ అద్భుత, వీర, హాస్య, శాంత, కరుణ రసాలు మాలో నింపి/ విజ్ఞానాన్ని, వినోదాన్ని అందిస్తాయి, అలరిస్తాయి/ కరోనా వచ్చినా, కరువు వచ్చినా/ ఇంటి వద్దనే వుండి/ పాఠశాలలు లేకున్నా, పాఠాలన్నో నేర్పాము/ చిత్రాలన్నో వేశాము, పండగలన్నో చేశాము/ అమ్మ చేతి అలనాటి పిండి వంటల/ రుచులు చూసి మెచ్చాము/ నెహ్రూ పుట్టినరోజు బాలలదినోత్సవం/ నరకుని చంపిన రోజే దీపావళి పర్వం/ రెండు కలిసి వచ్చిన దినమే సంబరాల సంబరం/ అందరు పిల్లలూ కలిసి, స్నేహభావమున మెలగగా/

బాలల దినం ఘనముగా చేయాలి/ కాలావ్యం చేయని టపాసులు కాల్యాని/ నాన్న అమ్మ ఆప్యాయతలు/ తాతా అవ్వల దీవెనలు/ ఉపాధ్యాయుల భద్రనలు/ మా మంచి అలవాట్లకు రహదారులు/ చందమామను చూసినా/ నీటిలో చేపలు ఈదినా/ రంగురంగుల పూలను కన్నా/ సీతాకోక చిలుకలు ఎగిరినా/ ఇంద్రద్రాసన్ను ఆకాశంలో కనపడినా/ వర్షపు చినుకులు నేలరాలిన/ ప్రకృతిలో అన్నీ మా కొరకేనని/ సంబరపడిపోయే పిల్లలం/ రేపటి భావి భారత పౌరులం/ మా భవిష్యత్తు తరగతి గదుల్లో/ మా భవిష్యత్తు పెద్దల చేతుల్లో/ తీర్చి దిద్దాలని ప్రార్థించెదము/ భారతావని కీర్తిని పెంచెదము !

- కంచనపల్లి 99852 95605

8 నవంబర్ 2020

దీపావళి జాగ్రత్తలు

దీపావళి పండగను సంతోషంగానే కాదు జాగ్రత్తగానూ జరుపుకోవాలి. మామూలు సమయాల్లోకన్నా ఈ కరోనా సమయంలో మరింత అప్రమత్తంగా ఈ పండగ జరుపుకోవాలి. అందుకు తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే మంచిది.

- శానిటైజర్ ను చేతులకు రాసుకుని టపాసులు కాల్చకూడదు. టపాసులు కాల్చిన తర్వాత సబ్బుతోనే చేతులు కడుక్కోవాలి.
- టపాసులు పేల్చే పిల్లల దగ్గర తల్లిదండ్రులు తప్పకుండా ఉండాలి.
- టపాసులు కాలేవాళ్ళు తప్పకుండా కాటన్ దుస్తులనే ధరించాలి.
- దీపాలు వెలిగించి ఇంటి ముంగిట పెట్టేటప్పుడు కర్వన్లకు దూరంగా పెట్టాలి.
- కాకరపువ్వుత్తులు కాల్చాక వాటిని నీటి బక్సెట్టులో వేయాలి.
- మరి పెద్ద పెద్ద శబ్దాలు వచ్చే బాంబుల జోలికి పోకపోతేనే మంచిది.

గాయాలైతే తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలు

- కాలిన గాయం అయిన చోట పసుపు పేస్ట్ లా చేసి, రాసుకుంటే శరీర ఉష్ణోగ్రతను తగ్గించి, వెంటనే ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. ఇది యాంటీసెప్టిక్ గా

రేపటి పౌరులం

బాల

బాలికలం మేము/ రేపటి భావి భారత పౌరులం/ గాంధీ, నెహ్రూ వారసులం/ దేశభక్తి, చదివే శక్తి మా హక్కుని భావిస్తాం/ మంచి అలవాట్లను అలవర్చుకుని/ ఆట పాటలతో జ్ఞానం పెంచుకుని/ ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకుని/ ముందుకుసాగే రేపటి పౌరులం/ చందమామ కథలైనా, పంచతంత్రం కథలైనా, బేతాళ కథలైనా/ స్పైడర్ మాన్,

‘అన్నయ్యా! ఒక్కసారి ఇవ్వరా ప్లీజ్ ! కాసేపు ఆడుకొని ఇచ్చేస్తాను’.. రోజూ మాదిరే బతిమిలాడుకుంది భారతి.

‘పోవే.. పోయి నీ గురుగులతో ఆడుకో.. ఇవ్వటం కుదరదు’ అని రాజేష్ విమానం బొమ్మను గాలిలో ఆడిస్తూ తన చెల్లిని కసరాడు.

‘ఏం? ఎందుకియ్యవేం? బదులుగా నా వంట పిడతలన్నీ నీకిచ్చేయనా పోనీ’ ఆశగా అడిగింది భారతి.

‘ఛీ..వంట పిడతలతో నేను ఆడాలా? బుద్ధి లేదా?! “అవి” నీకూ, “ఇవి” నాకూ అని కొనిచ్చారుగా నాన్న! ఆడపిల్లలు ఇవి అడగనేకూడదు’ థాం..థాం.. అంటూ బొమ్మ తుపాకీతో శబ్దం చేస్తూ ఇల్లంతా పరుగులు తీశాడు రాజేష్.

భారతి చిన్నబుచ్చుకుని ‘చూడు నాన్నమ్మా! కాసేపిస్తేనే అరిగిపోతాడా ఏం?’ అంది.

‘అయినా నీకు మగపిల్లాడితో పోటీ ఎంటే? వంటలాటలూ, తొక్కుడుబిళ్ళాలూ ఆడుకోవాలిగానీ.. మగరాయుడల్లే విమానాలూ, తుపాకులూ పట్టుకు తిరుగుతావా ఏంటీ?!’ అందావిడ మందలించుగా.

ఇంతలో పంచదార తెమ్మని ఐదు వందల నోటు రాజేష్ కి ఇచ్చి పంపింది తల్లి. భారతి ‘నేనూ వస్తా’ అంటూ అన్న వెంటపడింది.

కిరాణా కొట్టులో ఇచ్చిన మిగిలిన డబ్బునూ, పంచదారనూ ఒకే సంచిలో వేసుకుని, కబుర్లాడుకుంటూ ఇంటిదారి పట్టారు అన్నాచెల్లెలు.

ఇంతలో వీరిపక్క నుండి సైకిల్ పై వెళుతూ, ఓ వ్యక్తి రాజేష్ చేతిలోని సంచినీ లాక్కుని పోసాగాడు. అంత డబ్బు ఒక్కసారిగా పోగొట్టినందుకు

అమ్మ

బుల్లెట్ చెల్లి

ఎంత కోపుడుతుందోననే భయంతో రాజేష్ నుంచున్న చోటే బిగుసుకుపోయాడు. భారతి మాత్రం ‘పట్టుకోండి..!’

పట్టుకోండి..!’ అంటూ చాలా దూరం బాణంలా దూసుకుపోయి, అతని వెంటపడింది.

దాంతో అటుగా వస్తున్నవారు ఆ సైకిల్ ని అడ్డగించి, ఆ సంచినీ భారతికి అప్పగించి, దొంగని మందలించి వదిలేశారు. ఇంటికి చేరగానే చెల్లాచెదురైన వంట గురుగులను సర్దుకుంటున్న చెల్లి చేతిలో తన తుపాకీ, విమానం బొమ్మలుంచి, మానంగా లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు రాజేష్. తుపాకీతో ఆడితే నాన్నమ్మ తిడుతుందేమోనని భయపడింది భారతి.

కానీ విచిత్రంగా ఎవ్వరూ తన ఆటలకు అడ్డు చెప్పకపోగా, ‘ఇంత ధైర్యం ఎక్కడిది తల్లీ నీకూ? పోలీసవుతావా?’ అంటూ నాన్నమ్మే మురుసుకోవటం భారతికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది.

అంతేకాదు తనపై తనకు ఎంతో నమ్మకమూ కలిగింది.

‘నేను ఫైలట్ అవుతా!’ అని గట్టిగా చెబుతూ విమానంతో పాటూ జుయ్.య్..య్...అంటూ పరుగులు పెట్టింది భారతి.

– మనోజ

namburimanoja@gmail.com

కొద్దినెలలకే విపరీతంగా పెరిగిపోయాయి. రామేశం వేటకు లోటులేకుండా అయింది. కానీ ఆ కుందేళ్ళు అడవిలో చిన్నమొక్కలన్నీ

తినడంతో అడవి పలచబడిపోయింది. మిగిలిన చిన్న జంతువులకు ఆహారం దొరకక అవి వంట పొలాలను నాశనం చేయసాగాయి. తైలులు గగ్గోలు పెట్టసాగారు. పశువులకు మేత కష్టమై, పాల దిగుబడి తగ్గిపోయింది.

కుందేళ్ళు విపరీతంగా పెరిగి ఊళ్ళలోకి, ఇళ్ళలోకి రావడం మొదలుపెట్టాయి. కూరగాయల మొక్కలు, పళ్ళ మొక్కలు, తోటలు అన్నీ కుందేళ్ళ మేతకు బలయ్యాయి. జనం హాహాకారాలు చేశారు. జమీందారు కుందేళ్ళను అదుపు చేయటానికి చాలా బహుమతులు ప్రకటించాడు. ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున కుందేళ్ళ వేట మొదలుపెట్టారు. జమీందారు వేటాడిన వారికి బహుమతిగా ధనం ఇవ్వడంతో ఖజానా అంతా కరిగిపోయి, దివాలా తీశాడు. విలాసాలకు పోయి ముప్పు తెచ్చుకోరాదని బుద్ధి తెచ్చుకుని, మామూలు బడుగు రైతులా పొలం సాగు చేసుకుని, బతకసాగాడు.

✧

వేసవి సెలవులు ఆ రోజు నుండే ప్రారంభం. ఉదయం

పదిగంటలు అవుతుండగా తొమ్మిదేళ్ళ శశి ఇంట్లోంచి బయటికొచ్చాడు. పిట్టగోడ దగ్గర నిలబడి వీధిలోకి చూస్తున్నాడు. పిట్టగోడ పక్కనే పొగడ చెట్టు వుంది. గాలి వీచినప్పుడల్లా దాని నుండి మంచివాసన వస్తోంది. ఆ పరిమళం బావుందనుకున్నాడు శశి. బడి వున్న రోజుల్లో ఆ హడావుడిలో ఇలాంటివన్నీ గమనించే అవకాశం వాడికి ఉండదు. చెట్టు మీద ఒక గోరింకల జంట వింత శబ్దాలు చేస్తోంది. వాటిని ఆసక్తిగా చూడడం మొదలెట్టాడు శశి. ఒక పిట్ట చెట్టు మీద నుంచి ఎగిరి, వీధి అటుపక్క వాలింది. దానికి దగ్గర్లో, ఆ రాత్రి కురిసిన వాసకీ నీళ్ళ నిలిచి వున్నాయి రోడ్డు మీద. ఆ గోరింక వెళ్లి, ఆ నీటిలో ముక్కుని పెట్టి తాగబోయింది. ఇంతలో ఏదో బైక్ పెద్ద శబ్దం చేస్తూ మెయిన్ రోడ్ వైపు నుండి వీధిలోకి వచ్చింది. ఆ శబ్దానికి బెదిరి, గోరింక ఎగిరి అవతల ఇంటిగోడ మీద వాలింది. అది మళ్ళీ దిగి, నీళ్ళ తాగే ప్రయత్నం చెయ్యడం ఈలోగా ఏదో ఒక బండి రావడం జరుగుతోంది. పాపం...! దాని దాహం తీరే అవకాశం రాక, నిరాశగా పొగడ చెట్టు మీద మళ్ళీ వాలింది. తర్వాత రెండుపిట్టలూ ఎటో ఎగిరిపోయాయి.

ఆ దృశ్యం శశి మనసును బాగా తాకింది. పిట్ట దాహం తీరనందుకు బాధ కలిగింది. వెంటనే ఇంట్లోకెళ్లి, వంట ఇంట్లో ఓ స్టీలు గిన్నెని తీసుకుని, ఫిల్టర్ దగ్గర నీళ్ళని నిండుగా పట్టి, బయటికొచ్చి పిట్టగోడ మీద పెట్టాడు. దూరంగా వచ్చి గుమ్మం దగ్గర నిలబడి పిట్టల రాక కోసం ఎదురు చూడసాగాడు. ఎంతసేపు చూసినా ఒక్క పిట్ట రాలేదు.

తరువాత రెండ్రోజులకు అక్కడ నీళ్ళ వున్న సంగతి పిట్టలు గమనించాయి. పిచ్చుకలు, గోరింకలు ఏదో ఒక సమయంలో వచ్చి ఆ గిన్నెలో నీటిని తాగడం మొదలెట్టాయి. సాయంత్రం గిన్నెలో నీళ్ళ అడుక్కి వెళ్ళడం చూసిన శశి ఎంతో సంబరపడ్డాడు. రోజూ నీటిని నింపిన గిన్నె పెట్టడం శశి మానలేదు.

ఊరు నుంచి శశి తాతయ్య నాన్నమ్మ వచ్చారు. వస్తూ వాళ్ళ తోటలోని బంగినపల్లి మామిడిపళ్ళ తెచ్చారు. ఆ మధ్యాహ్నం భోజనానికి శశి వాళ్ళ నాన్నమ్మ, తాతయ్యతో కూర్చున్నాడు. తాతయ్య రామానుజం అన్నంలో పప్పు కలుపుకుని, మొదటి ముద్దని కళ్ళకు అద్దుకుని కంచం పక్కన పెట్టాడు. శశి దాన్ని చూసి ‘ఎందుకు తాతయ్య?’ అని అడిగాడు. ‘దేవుడి కోసం.... అయినా దేవుడు ఏమైనా

తింటాడా? అది నోరులేని జీవరాశుల ఆకలి తీర్చుతుంది. దాన్ని దూరంగా ఏ గోడ మీదో పెడితే, ఏ చీమలో, పక్షులో తమ ఆకలి దానితో తీర్చుకుంటాయి’ అని అన్నాడు ఆయన.

పిట్టల కోసం తను గిన్నెలో నీళ్ళ పెడుతున్న సంగతి చెప్పాడు శశి. దానికి ఎంతో సంతోషించిన తాతయ్య ‘మంచిపని చేస్తున్నావురా’ అంటూ మనవడ్ని మెచ్చుకున్నాడు. ‘మీ వారసత్వాన్ని వీడు అంది పుచ్చుకున్నాడు’ అంటూ శశిని చూసి మురిసిపోయింది నాన్నమ్మ.

శశికి తాతయ్య చెప్పింది బాగా నచ్చింది. ఆ తర్వాత తనూ భోజనం చేసేటప్పుడు తొలిముద్దను తీసి పక్కన పెట్టి, తర్వాత దాన్ని గోడమీద పెట్టేవాడు. అది శశికి అలవాటుగా మారింది. ఆ ముద్దని పిట్టలో, పురుగులో, చీమలో తినేవి.

– ఎస్. హనుమంతరావు

8897815656

దసరా సెలవులకి అమ్మానాన్నలతో కలిసి శశి మైసూర్ వెళ్లాడు. ఓ రోజు ఉదయం చాముండి హిల్స్ కెళ్లి వస్తూ... ఓ కాలనీలో వున్న హోటల్ కి టిఫిన్ చెయ్యడానికి వెళ్లారు. ఆ హోటల్ చిన్నదే అయినా చాలా పరిశుభ్రంగా ఉంది. శశివాళ్ళు రాగి దోశల్ని ఆర్డర్ చేశారు. టిఫిన్ వచ్చేలోగా ఓ విదేశీ జంట, టూరిస్టులు కాబోలు వచ్చి కూర్చున్నారు వీళ్ళకి దగ్గర్లో.

ఆ జంట ముద్దుగా వున్న శశిని చూస్తూ.. పలకరింపుగా నవ్వారు. శశి గురించే వాళ్ళలో వాళ్ళ నెమ్మదిగా మాట్లాడుకోసాగారు. ఈలోగా టిఫిన్ వచ్చింది.

శశి అలవాటు ప్రకారం దోశని కొంచెం తుంచి, ఆ ముక్కుని టేబుల్ మీద పెట్టాడు. తర్వాత తినడం మొదలెట్టాడు. ఆ దృశ్యం ఆ జంట దృష్టిలో పడింది. శశి కావాలనే అలా చేశాడని వాళ్ళకి అర్థమైంది. ఆ జంటలోని ఆమె చొరవగా తనపేరు మార్గరెట్ అని చెప్పి, శశి వాళ్ళ అమ్మని, వాడు దోశముక్కుని ఎందుకు పక్కన పెట్టాడో తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పింది.

శశి అమ్మ క్రాంతి వాడు అలా ఎందుకు చేసింది వివరంగా చెప్పింది ఇంగ్లీషులో. అంత చిన్న పిల్లవాడికి వున్న మంచి ఆలోచనకు అబ్బురపడ్డారు ఆ జంట. “వేరీనైస్!” అని మెచ్చుకున్నారు. టిఫిన్ తింటున్న శశిని, అతను పక్కనుంచిన దోశ ముక్కును తమ సెల్ లో చిత్రీకరించారు. ఆ దృశ్యాన్ని ఫేస్ బుక్ లో పెట్టడానికి శశి అనుమతి కావాలని ఆ జంట అడిగింది. వాళ్ళ తన గురించి చిత్రీకరించడం. దాన్ని ఫేస్ బుక్ లో పెట్టడానికి తననే అనుమతి కోరడం చూసి, కొంచెం గర్భంగా అనిపించింది శశికి. శశి సరేనన్నాడు. వాళ్ళ వెంటనే ఆ దృశ్యాన్ని ఫేస్ బుక్ లో అప్ లోడ్ చేశారు. శశివాళ్ళ నాన్నగారికి ఫ్రెండ్ రిక్వెస్టు పంపించి, దాన్ని ఆయనకి షేర్ చేశారు. తర్వాత దానికి ఎన్నో లైకులు, షేర్లు వచ్చాయి. మెచ్చుకోలుగా ఎన్నో కామెంట్లు వచ్చాయి. వాటిని చూసుకుని మురిసిపోవడం చూసిన శశితో వాళ్ళనాన్న సూర్యం ‘మనం చేసే మంచిపనులు ఒక్క మెచ్చుకోళ్ళని ఆశించి చేయకూడదు. మనం చేసే పనుల వల్ల ఇతరులకు, తోటి జీవులకు మేలు కలగడమే ముఖ్యం. ఎవరో పొగడ్డలపైనే మనకి దృష్టి ఉండకూడదు!’ అని వివరించాడు. శశికి అది నిజమే అనిపించింది. ✧

అనగనగా ఒక ఊరిలో 'గుగుడె' అనే చిన్న పిల్లవాడు ఉండేవాడు. అతని జేబులో ఏడు రూపాయి బిళ్లలున్నాయి. వాటిని లెక్కపెట్టాడు. ఎన్నిసార్లు లెక్కబెట్టినా ఏడు రూపాయలే వస్తున్నాయి. మూడు రోజుల తరువాత లెక్కపెట్టాడు. కానీ జేబులో డబ్బులు ఏమాత్రం పెరగలేదు. వాళ్ల ఊరిలో ఓ రోజు 'బహుమతుల పండుగ' వచ్చింది. ఆ రోజు ఒకరికి మరొకరు ప్రేమతో బహుమతులు ఇచ్చి పుచ్చుకుంటారు. వాళ్ల అమ్మకి, గుగుడె కారు బహుమతిగా ఇద్దామనుకున్నాడు. దుకాణంలోని కారు చాలా చిన్నగా ఉంది. దాంట్లో గుగుడెనే సరిపోడు, ఇక వాళ్లమ్మ ఏం సరిపోతుంది? నాలుగు రూపాయలు ఇచ్చి 'అందమైన గుండీ' కొన్నాడు. ఆ

చెప్పుల జతను ఎంచుకున్నాడు. దానిపై ధర చూశాడు. చాలా ఎక్కువగా ఉంది. కానీ జేబులో మూడు రూపాయలే ఉన్నాయి. ఇంటిదారి పట్టాడు. వెళ్లేదారిలో ఉన్న కొండపైన కొన్ని మంచుబిందువులను ఏరుకున్నాడు. ఆ మంచు బిందువులను తీసుకుని దుకాణానికి వెళ్లాడు. దుకాణంలో మూడు రూపాయలు, తను తెచ్చిన మంచుబిందువులు ఇచ్చాడు. దుకాణంలో ఉన్న అమ్మాయి ఇది చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆ సంవత్సరంలో అవి తొలి

మంచు బిందువులు

గుండీ కోసం నీలం గౌను కొందామనుకున్నాడు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు ఆ అంగడిలో నీలం గౌను లేదు. ఇంకో దుకాణంలో మంచి చెప్పులు చూశాడు. వాటి ధర ఎంతో అడుగుదామనుకున్నాడు. కానీ వాళ్ల అమ్మ పాదం కొలత గుగుడెకు తెలియదు. ఇంటికి వెళ్లాడు. రాత్రి అయినదాకా ఎదురుచూశాడు. వాళ్ల అమ్మకు అద్భుతమైన జానపద కథ చెప్పాడు. ఆమె నిద్రలోకి జారుకుంది. మెల్లగా ఓ దారంతో వాళ్ల అమ్మ పాదాన్ని కొలిచాడు. ఆ దారాన్ని దిండు కింద దాచిపెట్టి నిద్రపోయాడు. తర్వాతి రోజు దుకాణానికి వెళ్లాడు. అక్కడ ఉన్న చెప్పులన్నింటినీ ఆ దారంతో కొలిచాడు. వాటిలో మంచి

మంచు బిందువులు. ప్రజలంతా గుగుడెని పొగిడారు. కానీ గుగుడె వాళ్ల అమ్మకు బహుమతి కొనలేకపోయాడు. 'ఫర్లేదు రేపు ఇంకొన్ని మంచు బిందువులను ఏరుకొస్తాను' అనుకున్నాడు పిల్లవాడు. ఆ రోజు రాత్రి మంచువర్షం కురిసింది. ఆ ప్రాంతమంతా మంచు బిందువులతో నిండిపోయింది. కిటికీని అనుకుని గాఢనిద్రలో ఉన్న పిల్లవాడిని వాళ్ల అమ్మ నిద్రలేపింది. అతని చేతిలోని మూడు రూపాయల బిళ్లలు, అందమైన గుండీ జారి కిందపడ్డాయి. ఆ అందమైన గుండీ, వాళ్ల అమ్మకు ఇదివరకే వున్న పెళ్లిగౌనుకు చక్కగా సరిపోయింది.

అనువాదం : అనీల్ బత్తుల

పరిచయం: స్విరిడాన్ వెంగిలి (1932 present) రుమేనియా పిల్లల రచయిత, కవి. ఎన్నో చిన్న పిల్లల పుస్తకాలు, నాటకాలు రాశారు. వారి రచనలకు ఎన్నో అవార్డులు వచ్చాయి.

మాస్టారి సలహా

మాయలపాడులో రంగయ్య అనే వ్యక్తి ఉండేవాడు. రంగయ్య కూలి పనులు చేసుకుని బతికేవాడు. రంగయ్య కొడుకు ప్రదీప్ ను బడికి పంపితే.. ప్రదీప్ బడికి వెళ్ళకుండా అక్కడక్కడా తిరిగి ఇంటికి చేరుకునేవాడు. ప్రదీప్ కు చదువు అబ్బు లేదు. ప్రదీప్ కు పదిహేను సంవత్సరాలు నిండాయి. వాళ్ళ నాన్న రంగయ్య కూలికి వెళ్ళగా, పాము కరిచి చనిపోయాడు. వాళ్ళ అమ్మ ఎంతో బాధపడింది. పనులు దొరక్క ఆకలితో ఉండిపోయారు తల్లి కొడుకులు. హైస్కూల్ లో పనిచేసే శ్రీనివాసరావు మాస్టారు సైకిల్ మీద పక్క ఊరికి వెళుతూ ప్రదీప్ తల్లికి ఒక సలహా ఇచ్చారు. ఆ సలహా ప్రకారం వెంటనే ఇంటి చుట్టూ ఉన్న స్థలానికి దడి కట్టారు తల్లి కొడుకులు. ఇంటి చుట్టూ వున్న పెద్ద స్థలంలో కూరగాయ మొక్కలు వేశారు. కూరగాయలు బాగా కాశాయి. దాంతో ప్రదీప్ ఒక ఊరుకి, వాళ్ళ అమ్మ మరొక ఊరుకి వెళ్లి కూరలు అమ్మి డబ్బులు సంపాదించేవారు. రోజు ఖర్చులు పోగా, మిగిలిన డబ్బులు పోస్టాఫీసులో దాచుకున్నారు. శ్రీనివాసరావు మాస్టారి సలహా వలన కూరగాయలు పండించి, అమ్ముకోవడం వలన నాలుగు సంవత్సరాల్లో ఇల్లు కట్టుకోగలిగారు. ప్రదీప్ కు పెళ్లి చేసింది తల్లి. ఇప్పుడు అందరూ శ్రమ చేసుకుని సుఖంగా బతుకుతున్నారు.

- ఆర్. మానస, 7వ తరగతి, జిల్లా పరిషత్ హైస్కూల్, పెనుమాక.

అనగా అనగా ఒక పెద్ద అడవి ఉంది. అందులో అన్నిరకాల జంతువులు, పక్షులు ఉన్నాయి. ఆ అడవిలో అన్నింటికన్నా ఒక మిడత చాలా తెలివి కలది. అది అడవిలో ఉన్న జంతువులకు సలహాలు ఇస్తూ ఉంటుంది. ఆ సలహాలతో అవి అపాయాల నుండి బయటపడుతూ ఉంటాయి. అదే అడవిలో ఒక పెద్ద రావి చెట్టు ఉంది. ఆ చెట్టు నిండా కాకి గూళ్లే. ఆ చెట్టు కింద పుట్టలో ఒక పాము ఉంది. ఆ పాము రోజూ రావి చెట్టు పైకి ఎక్కి, కాకి గుడ్లను, కాకి పిల్లలను తింటూ ఉంటుంది. మిడత సలహాల సంగతి తెలిసి వెంటనే కాకి మిడత దగ్గరకు వెళ్ళింది. 'పాము నా గుడ్లను తినేస్తున్నది. దాని బారి నుండి కాపాడవా?!' అని మిడతను వేడుకొంది. అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన మిడత మిత్రురాలు సాలీడుని కాకికి మంచి సలహా ఇవ్వమని కోరింది. అది 'అడవిపంది వుట్టును

తవ్వగలదు. వెళ్లి సాయం అడుగు!' అంది. వెంటనే కాకి అడవిపంది దగ్గరకు వెళ్ళి. దీనినగా తన బాధనంతా చెప్పింది. అడవిపంది సరేనని వచ్చి, వుట్టును తవ్వించి. వుట్టు నుండి పాము బయటికి వచ్చి పారిపోవడానికి ప్రయత్నించింది. ఆకాశంలో ఎగురుతున్న గ్రద్ద పామును చూసి, తన కాళ్ళతో తన్నుకొని పోయి, కొండపై పెట్టుకుని తినేసింది. దానితో పాము పీడ విరగడైంది. కాకి సంతోషించింది.. కాకి వెళ్లి సలహాల మిడతకు, దాని మిత్రురాలు సాలీడుకి కృతజ్ఞతలు తెలియజేసింది.

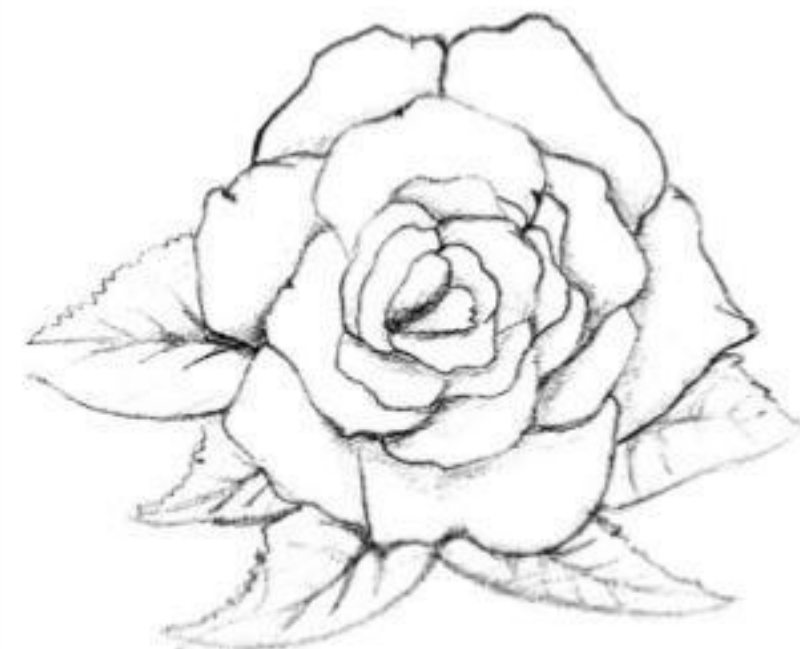
- వి. పవన్ కుమార్, 8వ తరగతి, జిల్లా పరిషత్ హైస్కూలు, పెనుమాక.

సలహాల మిడత

రంగులు దిద్దండి పిల్లలూ! మీకెంతో ఇష్టమైన నెహ్రూతాత బొమ్మకు మీకు నచ్చిన రంగులు దిద్దండి.

పిల్లలూ! మీకెంతో ఇష్టమైన గులాబీ పువ్వుకు మీకు నచ్చిన రంగులు దిద్దండి.

రండి పిల్లలు రారండి పిల్లలు

రండి పిల్లలు - రారండి పిల్లలు తోటలోని పూలు తెచ్చి దండలుగా గుచ్చి గుచ్చి బావు బొమ్మకు వేద్దాం. రండి పిల్లలు - రారండి పిల్లలు పాటెన్నో నేర్చుకుని పోటీలను పెట్టుకుని బహుమతులను గెలుద్దాం. రండి పిల్లలు - రారండి పిల్లలు పాఠాలను చదువుకుని పరీక్షలను ఎదుర్కొని పై తరగతి కెదుగుదాము. రండి పిల్లలు - రారండి పిల్లలు

స్వచ్ఛంగా బతుకుదాము స్వేచ్ఛగా తిరుగుదాము మంచినే పెంచుదాము. రండి పిల్లలు - రారండి పిల్లలు. పెద్దల యెడ ఒద్దికతో గురువుల యెడ భక్తితో కలసి మెలసి తిరుగుదాము రండి పిల్లలు రా రండి పిల్లలు అమ్మంటే ప్రేమచూపి నాన్న గౌరవాన్ని నిలిపి ఊరుకి పేరును తెద్దాం లెండి పిల్లలు - పదండి పిల్లలు.

- కూచిమంచి నాగేంద్ర kndra123@gmail.com

పసిడి దివ్యలు

దీపావళి బాలల ప్రత్యేక సంచిక

8 నవంబర్ 2020

విదో తరగతి చదివే శరత్ బడి నుండి రాగానే పుస్తకాల నంచి బల్ల మీద పెట్టి నీరసంగా పెరట్లోకి వెళ్ళబోయాడు.

వాడిని అలా చూసిన వాళ్ళమ్మ 'నానీ! ఏమైంది అలా వున్నావు?' అని అడిగింది.

'ఎలా వున్నాను?' అని ఎదురు ప్రశ్న వేస్తూ శరత్ పెరట్లో ఉన్న వాళ్ళ తాతయ్య దగ్గరికి వచ్చాడు.

శరత్‌ను చూడగానే తాతయ్య కూడా 'నానీ ఏమైంది అలా వున్నావు?' అని అడిగాడు.

శరత్ చాలా మామూలుగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తూ 'ఎలా వున్నాను?' అంటూ తన ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూస్తున్న తాతయ్యతో 'ఏం తాతయ్యా! ఎందుకలా చూస్తున్నావ్... నా ముఖంలో ఏమైనా కోతులాడుతున్నాయా?' అన్నాడు.

'అవును కోతులాడుతున్నాయి.. శరత్ నీవు అబద్ధం చెబుతున్నావు. ఏమైంది? బడిలో ఏదైనా గొడవ జరిగిందా?'

శరత్ మౌనంగా తల అడ్డంగా ఊపాడు.

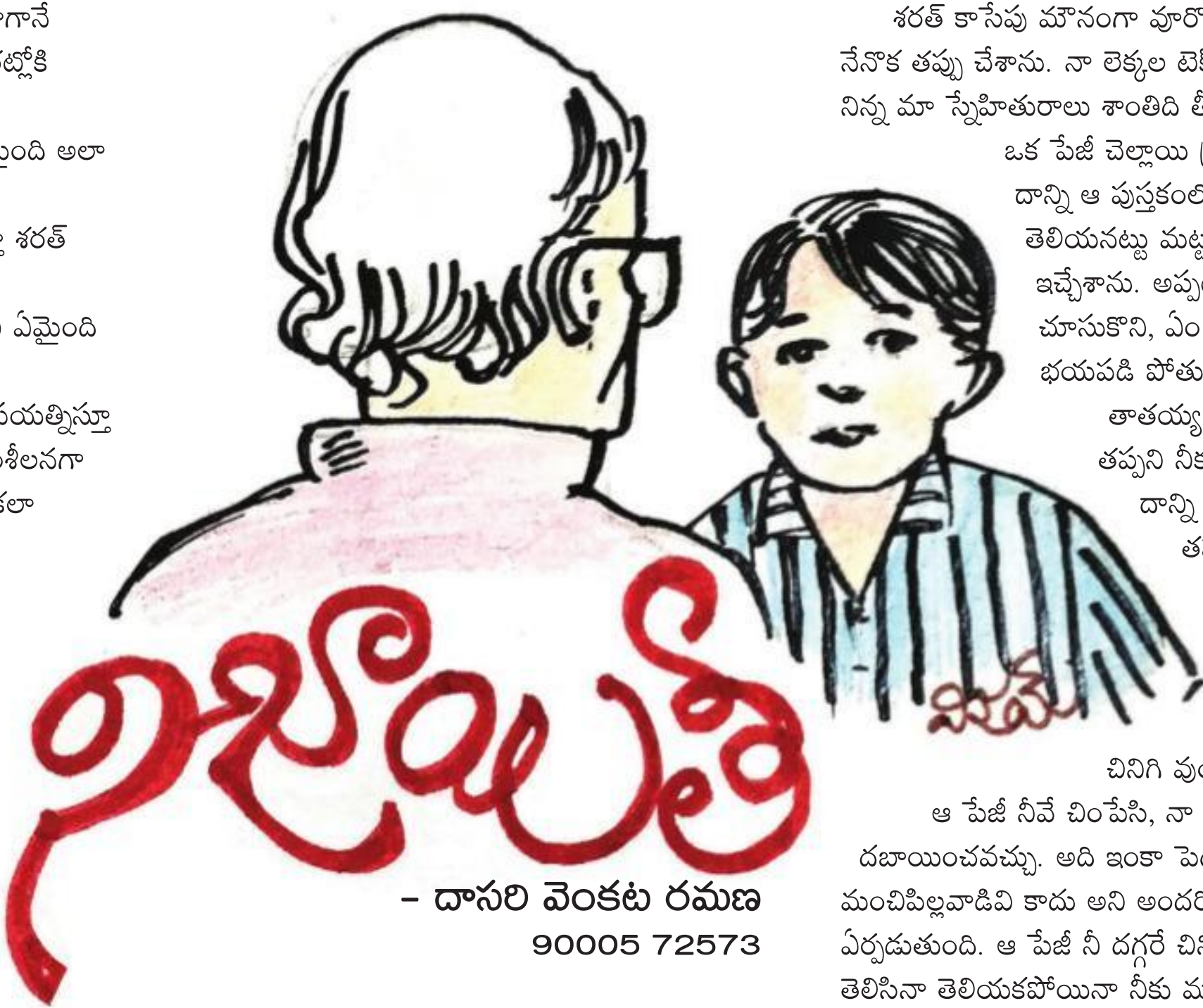
'మరెందుకు నీ ముఖమలా వుంది?'

తన మనసులో జరుగుతున్న ఆలోచనలు వీళ్ళకు తన ముఖంలో ఎలా కనిపిస్తున్నాయని శరత్‌కు చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

'మీ మాస్టారు ఎవరైనా కోప్పడ్డారా?.. కొట్టారా?'

శరత్ కాదని తల ఊపాడు.

'మరెందుకు నీ ముఖమలా వుంది? బడిలో ఏమో జరిగింది నిజం చెప్పు. ఎవరితోనైనా గొడవపడ్డావా?'

- దాసరి వెంకట రమణ
90005 72573

'తాతయ్యా! మనసులో ఏం వున్నా అది మొఖంలో కనబడుతుందా?'

'అంతా కనబడుతుంది.. నీవు రోజూలా లేవు. నీ ముఖంలో దిగులు, అపరాధ భావన కనబడుతోంది. ఏదో విషయం దాచిపెట్టి, అబద్ధం చెప్తున్నావు!'

శరత్ కాసేపు మౌనంగా వూర్కొని 'అవును తాతయ్యా! నేనొక తప్పు చేశాను. నా లెక్కల బెక్స్‌బుక్ కనపడకపోతే, నిన్న మా స్నేహితురాలు శాంతిది తీసుకొచ్చాను. దాంట్లో

ఒక పేజీ చల్లాయి శ్రావణి చించేసింది.

దాన్ని ఆ పుస్తకంలోనే పెట్టి ఏమీ

తెలియనట్లు మట్టనంగా శాంతికి

ఇచ్చేశాను. అప్పట్నుంచి శాంతి అది

చూసుకొని, ఏం అడుగుతుందోనని

భయపడి పోతున్నాను!' అన్నాడు.

తాతయ్య చిన్నగా నవ్వి 'అది

తప్పని నీకు తెలిసింది. కాబట్టి

దాన్ని దాచిపెట్టడం మరో

తప్పు. ఒకవేళ శాంతి

నిన్ను అడిగిందనుకో

నాకేం తెలియదని

అబద్ధం చెప్పవచ్చు,

అంతకుముందే

చినిగి వుందనీ బుకాయించవచ్చు.

ఆ పేజీ నీవే చింపేసి, నా మీద వేస్తావా? అనీ

దబాయించవచ్చు. అది ఇంకా పెద్ద తప్పులవుతాయి. నీవు

మంచిపిల్లవాడివి కాదు అని అందరిలో ఒక అభిప్రాయం

ఏర్పడుతుంది. ఆ పేజీ నీ దగ్గరే చినిగిందని.. ఎవరికి

తెలిసినా తెలియకపోయినా నీకు మాత్రం తెలుసు కదా!

అది చాలు గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా నీ మనసు

బాధపడటానికి!'

'ఇప్పుడు నన్నేం చేయమంటావో చెప్పు తాతయ్యా?'

'నిజాయితీ అనేది చాలా సమస్యలకు పరిష్కారం. నీ

సమస్యకు అది మంచి ఔషధం. రేపు నీవు శాంతికి జరిగింది

జరిగినట్లు చెప్పు. ఏం జరుగుతుందో చూడు. ఒకవేళ శాంతి బాగా గొడవ పెట్టుకున్నదనుకో.. వెంటనే, మా తాతయ్యకు చెప్పి నీకు కొత్త పుస్తకం కొనిపెడతాననీ, ఆ పుస్తకం తీసుకొని ఇంటికి రా అంతే!'

దాంతో శరత్ మనసు చాలా తేలికైంది. ఆ రాత్రి

ప్రశాంతంగా నిద్ర పట్టింది.

మరునాడు శరత్ బడి నుండి ఇంటికి రాగానే పుస్తకాల

నంచి బల్ల మీద గిరాబేశాడు. 'నానీ ఏం రా ఈ రోజు

అంత హుషారుగా ఉన్నావు?' అని తల్లి అంటున్నా

వినిపించుకోకుండా తాతయ్య కోసం పెరట్లోకి

పరుగుతీశాడు.

శరత్‌ను చూడగానే 'చూశావా! ఈ రోజు నీ ముఖం

ఎలా వెలిగిపోతుందో ... సరేగానీ శాంతి ఏమందో ముందు

చెప్పు' కుతూహలంగా అడిగాడు తాతయ్య.

'అచ్చం నీవు చెప్పినట్టే చెప్తాను. శాంతి ఏమందో

తెలుసా తాతయ్యా!.. తను అలా అంటుందని నేను అసలు

ఊహించనే లేదు.'

'ఏమన్నదో చెప్పు'

'నేను చెప్పింది వినగానే.. అలాగా నేను చూసుకోలేదే..

అని పుస్తకం తీసి చూసి, "ఓస్ ఇంతేనా! ఫరవాలేదులే మా

నాన్నకు చెబితే అక్షరాలూ పోకుండా కనపడేటట్టు అతికించి

ఇస్తాడు. మా ఇంట్లో మా తమ్ముడూ అప్పుడప్పుడు నా

పుస్తకాలు ఇలాగే చించేస్తుంటాడు" అన్నది. నాకెంత

సంతోషమయ్యిందో మాటల్లో చెప్పలేను.'

'చూశావా! అదీ నిజాయితీలో వుండే గొప్పదనం.

ఇప్పుడు నీ ముఖం ఇలా వెలిగిపోవడానికి కారణం అదే!'

అంటూ నవ్వి మనవడిని దగ్గరికి తీసుకొని, ముద్దు

పెట్టుకున్నాడు తాతయ్య. ✎

కరోనా ప్రపంచాన్ని చుట్టుముట్టి లాక్‌డౌన్ ప్రకటించడంతో ప్రజలు ఇళ్ళకే పరిమితమయ్యారు. కరోనా బారిన పడకుండా ఉండటానికి ప్రజలంతా ఆరోగ్య జాగ్రత్తలు పాటించడం మొదలెట్టారు. కొంతమంది పిల్లలు ఇంటి వద్దనే ఆటపాటలు, చదువుతో పాటు మరికొన్ని కొత్త విషయాలు నేర్చుకోవడంలో ఆసక్తి చూపుతున్నారు. అలాంటి వాళ్ళలో ప్రదీప్ ఒకడు. వాళ్ళ నాన్న ప్రోత్సాహంతో ప్రదీప్ లాక్‌డౌన్ సమయంలో మ్యూజిక్ నేర్చుకున్నాడు. ప్రదీప్ వాళ్ళ బుద్ధా అపార్ట్‌మెంట్‌లో నివాసం ఉంటున్నారు. ఆ అపార్ట్‌మెంట్‌లోకి ప్రదీప్ తండ్రి ముకుందరావ్ ప్రెసిడెంట్‌గా ఉన్నారు. కరోనా కాలంలో ఎలాంటి సంబరాలు ఆ అపార్ట్‌మెంట్‌లో జరగలేదు. దీపావళి బాగా జరుపుకోవాలని అపార్ట్‌మెంట్ వాసులు నిర్ణయించుకున్నారు. ఆ రోజు ప్రదీప్ మ్యూజిక్ పోని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు మ్యూజిక్ ప్రదర్శన ప్రారంభమైంది. ప్రదీప్ నల్ల ప్యాంటు, కోటు వేసుకుని, తల మీద టోపీ, చేతిలో స్పీక్ పట్టుకుని భలే ఉన్నాడు. 'ఈ మ్యూజిక్ ప్రదర్శనలో నేను నేర్చుకున్న వాటిలో కొన్ని మాత్రమే చేసి చూపిస్తాను. దీపావళికి కాల్చే టపాసుల వల్ల శబ్దాలు, కాలుష్యాలు ఏర్పడతాయని మనకు తెలుసు. కొన్ని కెమికల్స్‌తో ఎలాంటి శబ్దాలూ రాని దీపావళి టపాసుల్లాంటివి చేసి చూపిస్తాను' అన్నాడు ప్రదీప్. అంతే ఒక్కసారిగా అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

ప్రదీప్ మొదటగా ఒక బోల్‌లో నీళ్ళు తీసుకుని టేబుల్‌పై ఉంచాడు. ఆ బోల్‌లోనే ఒక క్యాండిల్ వెలిగించి పెట్టాడు. తర్వాత క్యాండిల్ మీద గ్లాసు బోర్లించాడు. క్యాండిల్ వెలిగినంత సేపూ బోల్‌లోని నీళ్ళు బోర్లించిన గ్లాసులోకి వెళ్ళడం కనిపించింది. కొన్ని సెకన్లలోనే క్యాండిల్ ఆరిపోయింది. 'గ్లాసుని మనిషి అనుకుంటే లోపల వెలిగిన క్యాండిల్ జ్ఞానజ్యోతి. అది వెలిగితే మనిషిలో నీళ్ళలా జ్ఞానం నిండుతుంది' అని ప్రదీప్ అనగానే అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

తర్వాత ప్రదీప్ ఐదు అగ్గిపుల్లలు తీసుకున్నాడు. వాటిని చిన్న థర్మోకోల్ ముక్కకి గుచ్చి, పక్కన పెట్టాడు. ఒక ఫ్లెటూలో రెండు చెంచాల నీళ్ళు పోసి, దానిపై నాప్కిన్ పెట్టాడు. అగ్గిపుల్లలను వెలిగించి, వెంటనే గ్లాసును వాటిపై బోర్లించాడు. అగ్గిపుల్లలు ఆరిపోయిన వెంటనే గ్లాసును పైకి ఎత్తితే, గ్లాసు ఫ్లెటూకు అతుక్కుపోయింది. వాటిని ప్రదీప్ అందరికీ చూపి 'చూశారా! ఇందులోని అగ్గిపుల్లలు పంచభూతాలు అనుకోండి. ఈ గ్లాసును సకల జీవరాశులు అనుకుంటే.. పంచభూతాలని మనం కాలుష్యం చేస్తే..

సకల జీవరాశులు జీవం కోల్పోయి, చలనం లేక గ్లాసులా ఉండిపోతాయి!' అన్నాడు. అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

'మనం దీపావళి పాము బిళ్ళలు కాలుస్తాం కదా! నేను ఏ బిళ్ళా లేకుండా బోల్‌లో నుండి పాములు రప్పిస్తాను!' అన్నాడు ప్రదీప్. అందరూ ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు. ఒక బోల్ తీసుకుని, అందులో చక్కెర, వంటనోడా,

ఆల్కహాల్‌ను కలిపి వెలిగించాడు. అంతే వెంటనే బోల్‌లో నుంచి బుస బుస పొంగుతూ తెల్ల, నల్ల పాములు రాసాగాయి. అంతే ఒక్కసారిగా ఆ ప్రాంగణమంతా చప్పట్లతో నిండిపోయింది.

'ఆకాశంలో టపాసులు పేల్చి, రంగురంగుల వెలుగుపూలు చిమ్మితే మనం ఎంతో ఆనందిస్తాము కదా! అచ్చు అలాగే నీటిలోనే ఎన్నో రంగులు తెప్పిస్తా!' అన్నాడు ప్రదీప్.

ఒక గాజు జారు తీసుకుని, నీళ్ళు పోశాడు. అందులో సస్ ఫ్లవర్

ఆయిల్ పోసి, కొన్ని రంగు చుక్కలు చల్లాడు. జార్లో నుంచి ఎన్నో రంగులు పొగల రూపంలో బయటక వచ్చాయి. ఇలా ఎన్నో మ్యూజిక్కులు చేసి ప్రదీప్ అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచాడు.

ప్రదర్శన ముగిసిన తర్వాత ప్రదీప్ నాన్న మైక్ అందుకుని 'ఈ కరోనా కాలంలో ఫోనులు, టీవీలు చూస్తూ కాలం వృథా చేయకుండా పిల్లల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీయాలి. పిల్లల్లా! మీరు ఇప్పుడు చూసిన మ్యూజిక్కులన్నీ నేర్చుకోవాలన్నా. ప్రదర్శించాలన్నా పెద్దల సమక్షంలోనే నేర్చుకోవాలి!' అని చెప్పి

సభ ముగించాడు. తర్వాత కొందరు పిల్లలు పాటలు, మరికొందరు డ్యాన్సులతో ప్రదర్శన ముగిసింది. దీపావళి పండగను అందరూ సంతోషంగా చేసుకున్నారు.

- కంచనపల్లి ద్వారకనాథ్,
9985295605

ఆయిల్ పోసి, కొన్ని రంగు చుక్కలు చల్లాడు. జార్లో నుంచి ఎన్నో రంగులు పొగల రూపంలో బయటక వచ్చాయి. ఇలా ఎన్నో మ్యూజిక్కులు చేసి ప్రదీప్ అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచాడు.

ప్రదర్శన ముగిసిన తర్వాత ప్రదీప్ నాన్న మైక్ అందుకుని 'ఈ కరోనా కాలంలో ఫోనులు, టీవీలు చూస్తూ కాలం వృథా చేయకుండా పిల్లల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీయాలి. పిల్లల్లా! మీరు ఇప్పుడు చూసిన మ్యూజిక్కులన్నీ నేర్చుకోవాలన్నా. ప్రదర్శించాలన్నా పెద్దల సమక్షంలోనే నేర్చుకోవాలి!' అని చెప్పి

సభ ముగించాడు. తర్వాత కొందరు పిల్లలు పాటలు, మరికొందరు డ్యాన్సులతో ప్రదర్శన ముగిసింది. దీపావళి పండగను అందరూ సంతోషంగా చేసుకున్నారు.

- కంచనపల్లి ద్వారకనాథ్,
9985295605

ఆయిల్ పోసి, కొన్ని రంగు చుక్కలు చల్లాడు. జార్లో నుంచి ఎన్నో రంగులు పొగల రూపంలో బయటక వచ్చాయి. ఇలా ఎన్నో మ్యూజిక్కులు చేసి ప్రదీప్ అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచాడు.

ప్రదర్శన ముగిసిన తర్వాత ప్రదీప్ నాన్న మైక్ అందుకుని 'ఈ కరోనా కాలంలో ఫోనులు, టీవీలు చూస్తూ కాలం వృథా చేయకుండా పిల్లల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీయాలి. పిల్లల్లా! మీరు ఇప్పుడు చూసిన మ్యూజిక్కులన్నీ నేర్చుకోవాలన్నా. ప్రదర్శించాలన్నా పెద్దల సమక్షంలోనే నేర్చుకోవాలి!' అని చెప్పి

సభ ముగించాడు. తర్వాత కొందరు పిల్లలు పాటలు, మరికొందరు డ్యాన్సులతో ప్రదర్శన ముగిసింది. దీపావళి పండగను అందరూ సంతోషంగా చేసుకున్నారు.

- కంచనపల్లి ద్వారకనాథ్,
9985295605

ఆయిల్ పోసి, కొన్ని రంగు చుక్కలు చల్లాడు. జార్లో నుంచి ఎన్నో రంగులు పొగల రూపంలో బయటక వచ్చాయి. ఇలా ఎన్నో మ్యూజిక్కులు చేసి ప్రదీప్ అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచాడు.

ప్రదర్శన ముగిసిన తర్వాత ప్రదీప్ నాన్న మైక్ అందుకుని 'ఈ కరోనా కాలంలో ఫోనులు, టీవీలు చూస్తూ కాలం వృథా చేయకుండా పిల్లల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీయాలి. పిల్లల్లా! మీరు ఇప్పుడు చూసిన మ్యూజిక్కులన్నీ నేర్చుకోవాలన్నా. ప్రదర్శించాలన్నా పెద్దల సమక్షంలోనే నేర్చుకోవాలి!' అని చెప్పి

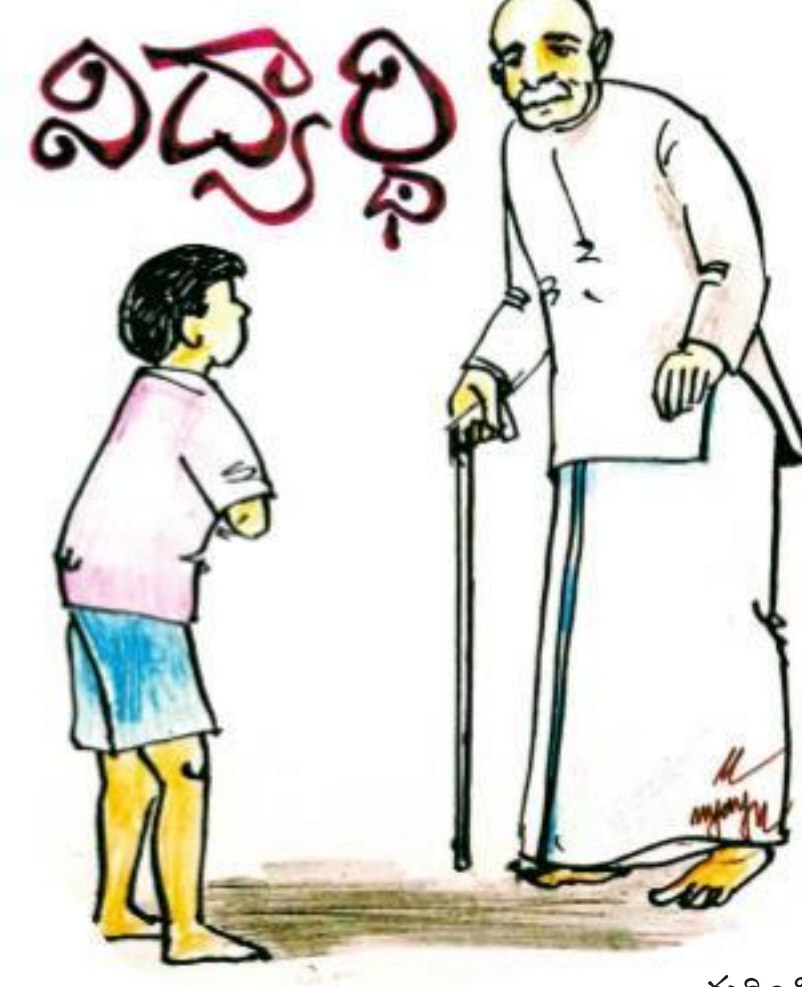
సభ ముగించాడు. తర్వాత కొందరు పిల్లలు పాటలు, మరికొందరు డ్యాన్సులతో ప్రదర్శన ముగిసింది. దీపావళి పండగను అందరూ సంతోషంగా చేసుకున్నారు.

- కంచనపల్లి ద్వారకనాథ్,
9985295605

ఆయిల్ పోసి, కొన్ని రంగు చుక్కలు చల్లాడు. జార్లో నుంచి ఎన్నో రంగులు పొగల రూపంలో బయటక వచ్చాయి. ఇలా ఎన్నో మ్యూజిక్కులు చేసి ప్రదీప్ అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచాడు.

ప్రదర్శన ముగిసిన తర్వాత ప్రదీప్ నాన్న మైక్ అందుకుని 'ఈ కరోనా కాలంలో ఫోనులు, టీవీలు చూస్తూ కాలం వృథా చేయకుండా పిల్లల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీయాలి. పిల్లల్లా! మీరు ఇప్పుడు చూసిన మ్యూజిక్కులన్నీ నేర్చుకోవాలన్నా. ప్రదర్శించాలన్నా పెద్దల సమక్షంలోనే నేర్చుకోవాలి!' అని చెప్పి

సభ ముగించాడు. తర్వాత కొందరు పిల్లలు పాటలు, మరికొందరు డ్యాన్సులతో ప్రదర్శన ముగిసింది. దీపావళి పండగను అందరూ సంతోషంగా చేసుకున్నారు.

కరోనా

కాలం అందరినీ

కలవరపెడుతోంది.

శ్రీపురం కాలనీలో

ప్రభుత్వ ఉన్నత

పాఠశాలలో పనిచేసే

లెక్కల మాస్టారు

రాఘవరావు, అతని భార్య

లక్ష్మి ఉంటున్నారు. కొడుకు

ఒకచోట వీరు ఒకచోట

ఉండవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది.

ఎంత జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా

రాఘవరావు మాస్టారికి కోవిడ్

లక్షణాలు బయటపడ్డాయి. డాక్టరు

మందులు రాసిచ్చి, ఇంటి పట్టునే

ఉండమన్నారు. ఆయన భార్యను కూడా

మందులు వాడమని చెప్పారు..

మాస్టారుది ఇంట్లో నుండి బయటకు వెళ్లలేని

పరిస్థితి. అదే కాలనీలో కొద్ది దూరంలో ఉంటున్న పదవ

తరగతి చదివే తన విద్యార్థి కార్తీక్‌కు ఫోన్ చేసి, విషయం

తెలియజేశారు. 'ఎవరితోనైనా చెప్పి కొన్ని వారాల పాటు పాలతో

పాటు అవసరమైనవి పంపే ఏర్పాటు చేయి.. డబ్బు చెల్లిస్తా!' అని

చెప్పారు. కార్తీక్ 'సరే మాస్టారు!' అని అనగలిగాడే కానీ, అతని ఇంట్లో

పరిస్థితి వేరుగా ఉంది. అతని తండ్రి కార్తీక్‌ను బయటకు పంపడం లేదు. కోవిడ్

నిబంధనలు పాటిస్తూ, తగిన జాగ్రత్తలతో, ఇంటికి కావలసినవి ఆయనే

తెస్తున్నారు.

కార్తీక్ తన మిత్రుడు రవితో మాస్టారు విషయం చెప్పాడు. 'సార్! నీకు ఫోన్

చేసినప్పుడల్లా నీవు నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు.. సార్‌కు కావలసినవి నేను ఏర్పాటు

చేస్తాను!' అని చెప్పాడు రవి. ప్రతిరోజూ మాస్టారు ఇంటికి పాలతో పాటు పేపర్

వేసి, కార్తీక్ చెప్పినప్పుడల్లా అవసరమైనవి బయట తలుపుకు తగిలించిన

కరోనా

కాలం అందరినీ

కలవరపెడుతోంది.

శ్రీపురం కాలనీలో

ప్రభుత్వ ఉన్నత

పాఠశాలలో పనిచేసే

లెక్కల మాస్టారు

రాఘవరావు, అతని భార్య

లక్ష్మి ఉంటున్నారు. కొడుకు

ఒకచోట వీరు ఒకచోట

ఉండవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది.

ఎంత జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా

రాఘవరావు మాస్టారికి కోవిడ్

లక్షణాలు బయటపడ్డాయి. డాక్టరు

మందులు రాసిచ్చి, ఇంటి పట్టునే

ఉండమన్నారు. ఆయన భార్యను కూడా

మందులు వాడమని చెప్పారు..

మాస్టారుది ఇంట్లో నుండి బయటకు వెళ్లలేని

పరిస్థితి. అదే కాలనీలో కొద్ది దూరంలో ఉంటున్న పదవ

తరగతి చదివే తన విద్యార్థి కార్తీక్‌కు ఫోన్ చేసి, విషయం

తెలియజేశారు. 'ఎవరితోనైనా చెప్పి కొన్ని వారాల పాటు పాలతో

పాటు అవసరమైనవి పంపే ఏర్పాటు చేయి.. డబ్బు చెల్లిస్తా!' అని

చెప్పారు. కార్తీక్ 'సరే మాస్టారు!' అని అనగలిగాడే కానీ, అతని ఇంట్లో

పరిస్థితి వేరుగా ఉంది. అతని తండ్రి కార్తీక్‌ను బయటకు పంపడం లేదు. కోవిడ్

నిబంధనలు పాటిస్తూ, తగిన జాగ్రత్తలతో, ఇంటికి కావలసినవి ఆయనే

తెస్తున్నారు.

కార్తీక్ తన మిత్రుడు రవితో మాస్టారు విషయం చెప్పాడు. 'సార్! నీకు ఫోన్

చేసినప్పుడల్లా నీవు నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు.. సార్‌కు కావలసినవి నేను ఏర్పాటు

చేస్తాను!' అని చెప్పాడు రవి. ప్రతిరోజూ మాస్టారు ఇంటికి పాలతో పాటు పేపర్

వేసి, కార్తీక్ చెప్పినప్పుడల్లా అవసరమైనవి బయట తలుపుకు తగిలించిన

బ్యాగ్‌లో పెట్టి, వెళ్లిపోయేవాడు రవి.

రాఘవరావు మాస్టారు పద్నాలుగు

రోజుల్లో పూర్తిగా కోలుకుని, భార్యతో

చాలా కాలం క్రితం నాటి మాట. ఒక అడవిలో కుక్క, పిల్లి ఉండేవి. అవి చాలా స్నేహంగా ఉండేవి. అప్పుట్లో వాటికి జాతివైరం ఉండేది కాదు. సొంత అన్నదమ్ముల్లా ఉండేవి. ఒకే కంచంలో తింటూ, ఒక మంచంలో పడుకుంటూ ఉండేవి. పిల్లి హుషారుగా, చలాకీగా ఉండేది. చిన్న చిన్న ప్రాణులను వేటాడి ఆహారం తెచ్చేది. అవి రెండూ ముచ్చట్లు చెప్పుకుంటూ తినేవి. పిల్లికి చాలా విద్యలు తెలుసు. కుక్క అమాయకంగా, విశ్వాసంగా ఉండేది. పిల్లి వేటాడి తెచ్చింది తింటూ కృతజ్ఞతగా ఉండేది. ఒకరోజు అవి ఆహారం తింటున్న సమయంలో కుక్క ఇలా అంది :

“పిల్లి బావా! రోజూ నీవు వేటాడి తేవడం, నేను తేరగా తినడం ఏం బాగా లేదు. నీ విద్యలు నాకు కూడా నేర్పితే ఒకరోజు నేను, మరోరోజు నీవు వేటకు వెళ్లి ఆహారం తీసుకురావొచ్చు. ఇద్దరం తినొచ్చు. హాయిగా ఉండొచ్చు” అంది.

పిల్లి నవ్వుతూ “అలాగే కుక్క బావా! నీ కన్నా నాకు ఆవులు ఎవరున్నారు? తప్పక నేర్పుతాను. శ్రద్ధగా నేర్చుకో. శ్రద్ధతో నేర్చుకుంటే ఎంతటి కఠినమైన పనైనా సులువుగా వస్తుంది” అని పిల్లి తనకొచ్చిన విద్యలన్నీ దానికి నేర్పింది.

వేటాడటం, పరిగెత్తటం, మాంసాన్ని పీక్కుతినటం, పొంచి వుండటం, వేగంగా పరిగెత్తడం ఇవన్నీ నేర్పింది. పిల్లికొచ్చిన అన్ని విద్యలూ నేర్చుకుంది కుక్క. గురువును మించిన శిష్యుడు అనిపించుకుంది.

విద్యలు నేర్చుకున్నాక కుక్కకు గర్వం పెరిగింది. పొగరుగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టింది. ఓ రోజు కుక్క చిన్న విషయంలో పిల్లితో తల బిరుసుగా మాట్లాడింది. “కుక్క బావా! నోరు అదుపులో పెట్టుకో. గర్వం పనికిరారు. అది పతనానికి దారి తీస్తుంది” అని హితవు పలికింది పిల్లి. వాటి మధ్య మాటా మాటా పెరిగింది. “నువ్వెంత? నీ భీషణమెంత? నాకే నీతులు నేర్పుతావా?” అంటూ విద్య నేర్చిన పిల్లిపైనే ఎగబడింది కుక్క. కుక్క బలం ముందు పిల్లి బలం ఎంత? పిల్లి పోరాడలేక పోయింది. తప్పించుకోవడం తప్ప వేరే మార్గమే లేదు.

కుక్క - పిల్లి

పారిపోవడం కోసం పరుగుదుకుంది. కుక్క దాని వెంటపడింది. హోరాహోరీగా పరుగెత్తాయి. పిల్లి ఇక ముందుకు పరిగెట్టలేకపోయింది. ప్రాణ భయంతో సమీపంలోని చెట్టును బరబరా ఎక్కింది. కుక్క చెట్టును ఎక్కలేకపోయింది. కుక్కకు చెట్టు ఎక్కడం రాదు. ఆ విద్యను పిల్లి నేర్పలేదు. కుక్కకు పిల్లిపై ఇంకా కోపం పెరిగింది. అన్ని విద్యలూ నేర్చి, చెట్టు ఎక్కడం నేర్పనందుకు. “చెట్టు దిగు.. నీ అంతు తేలుస్తా, భూమి మీద నూకలు లేకుండా చేస్తా!” అంటూ పళ్లు నూరింది కుక్క. పిల్లి గడగడా వణకుతూ “కుక్క బావా! ఆ విద్య నాకు కూడా తెలియదు. ఇప్పుడే నేర్చుకున్నా. బతుకు మీద తీపితో” అంది. పిల్లి చెప్పింది నిజంగా నిజమే. అయినప్పటికీ కుక్క నమ్మలేదు. పిల్లి ఎప్పుడు దిగితే అప్పుడు చంపాలని చెట్టుకింద

కాచుకుని కూర్చుంది. కుక్క ఎప్పుడు ఏమరపాటుగా ఉంటే అప్పుడు పారిపోవాలని చెట్టుపైన పొంచి ఉంది పిల్లి. ఎదురు చూసి చూసి కుక్కకు నిద్ర ముంచుకొచ్చింది. చిన్నగా కునుకు తీసింది. “ఇదే అదునురా దేవుడా!” అనుకుంటూ పిల్లి చెట్టుపై నుండి దూకి పరుగుందుకుంది. ఆ చప్పుడుకు కుక్కకు మెలుకువ వచ్చింది. దాని వెంట పడింది. పిల్లి అడవిదాటి ఊళ్ళోకి వచ్చి పడింది. ఒక రైతు ఇంట్లో దూరింది. ఆకలిగా ఉండటంతో ఇంట్లో తిరిగి ఎలుకలను తినసాగింది. గింజలు తినే ఎలుకలు పిల్లి దెబ్బకు ఇల్లు వదిలి వెళ్లిపోయాయి. దీనివలన రైతుకు చాలా మేలు జరిగింది. పిల్లిని బయటకు పోనివ్వకుండా పాలు, పెరుగు వేసి పెంచసాగాడు. వెంటపడిన కుక్క రైతు ఇంట్లో పిల్లి దూరడం చూసింది. ఇంటి ముందే కూర్చుంది. ఇంటికి కావలా కాయసాగింది. విశ్వాసపాత్రంగా వుండసాగింది. కుక్కకు కూడా ఆహారం వేస్తూ పెంచుకోసాగాడు రైతు. అవి అలా రైతు ఇంట్లో తిష్టవేశాయి. పిల్లి కనిపిస్తే చాలు, కుక్క దాని మీదకు దూకుతుంది. పిల్లి కూడా కుక్కకు కనిపించకుండా చప్పుడు చేయకుండా తిరుగుతూ ఉంటుంది. అప్పుడెప్పుడో ఆ రెండింటి మధ్య వచ్చిన జాతివైరం ఇప్పటికీ కొనసాగుతుందన్న మాట!

- దార్ల బుజ్జిబాబు, 92905 04570

నేడే - ఈనాడే

నేడే - ఈనాడే
నేడే - ఈనాడే
నెవ్వరూ తాత పుట్టినరోజు అదే బాలల పండుగ రోజు!

నేడే - ఈనాడే
నరకాసురుడు గిట్టిన రోజు అదే దీపావళి పండుగ రోజు!

నేడే - ఈనాడే
రెండు పండుగలు వచ్చిన రోజు మెండుగ మోదము ఇచ్చిన రోజు! బాలలందరివి సుమనస్సులు బాలలందరికి శుభాశీస్సులు!!

- 'బాలబంధు' అలపర్తి వెంకట సుబ్బారావు

కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బాలసాహిత్య పురస్కార ర్హిత 94408 05001

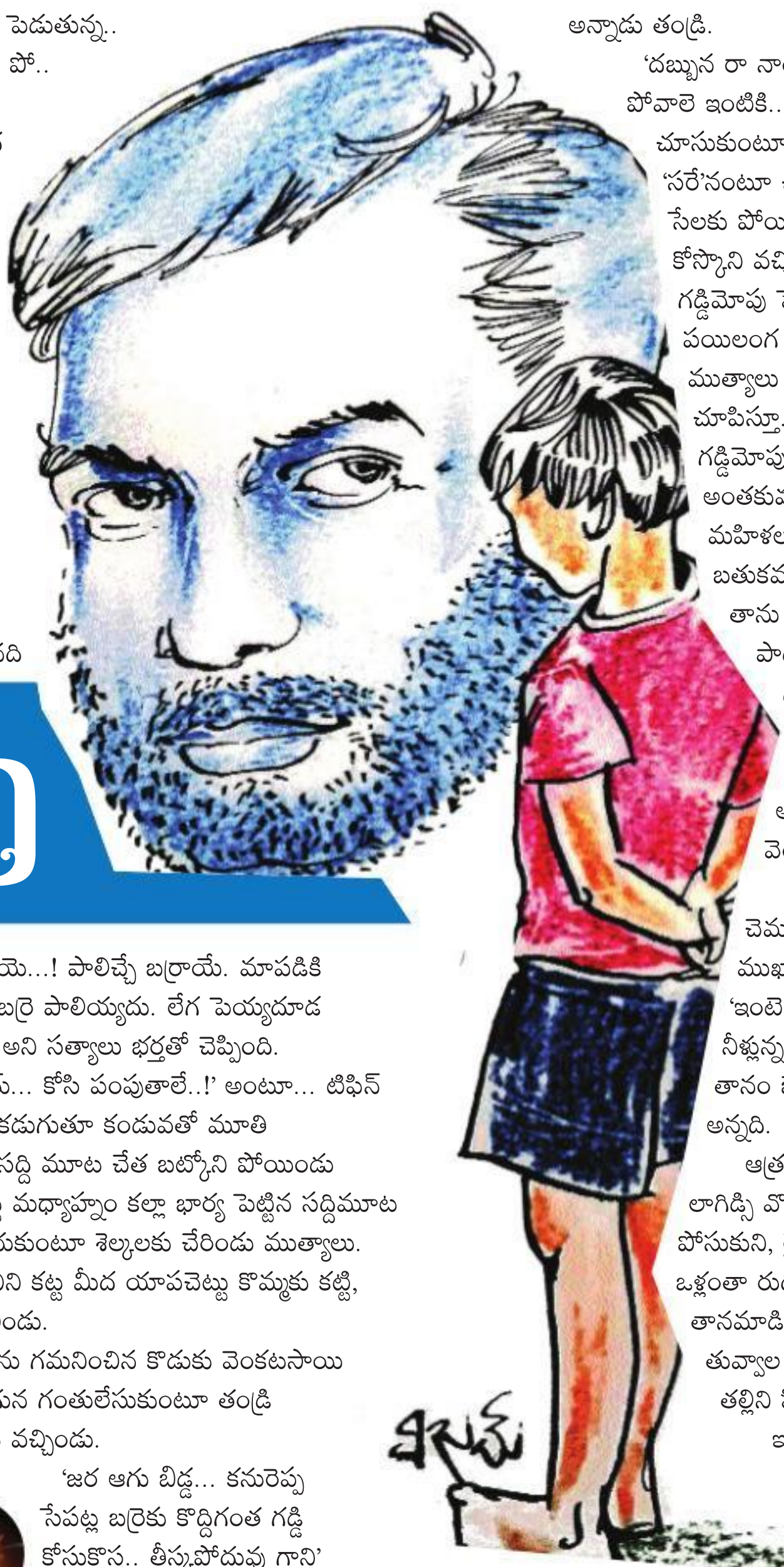
‘ఏం జేస్తున్నవయ్యా? పొద్దు బారెడిక్కి అంటటాల కావస్తోంది. జర.. గియ్యాలనన్న నడి పొద్దుయాలకు శెల్వలకు పోయి పోరగాన్ని తోలవా?!’ ఈమల్ల బాయి కాడి నుంచి అప్పుడే వచ్చిన భర్త ముత్యాలుతో అంది భార్య సత్యాలు.

‘ఒక్కగానొక్క కొడుకాయే. పండుగ పూట ఏడ్చుకుంటూ పొద్దుగాలనే పశువుల తోలుకొని మేపడానికి కంచెలకు పోయిండు. గాని దోస్తుగాల్లంత ఊర్లనే ఎంచక్కా ఆడుకుంటున్నారు. పూర్వీలు కాల్చుకుంట, టపాకాయలు పేల్చుకుంట హాయిగా తిరుగుతున్నారు. కనీసం పండుగ పూటయినా జల్లీ వోయి ఆణ్ణి పంపరాదే..! నా జీవంతా పోరని మీదే ఉన్నది!’ అని మల్లోక పాలి కడుపుల దేవినట్లు రందితో అంది సత్యాలు భర్తతో..

‘పాకెం జేస్తనే... ఇంటికాడ పండుకుంటనా... నాకు లేదా బుడ్డోడి మీద పాపురం. ఎవలికి లేని ప్రేమ నీకే కారిపోయినట్లు ఒలకబోసుకుంటూ మాట్లాడుతున్నవు. జర సైను!’ అంటూ గునుగుతూ, తల మీదనున్న రుమాలు తీసి,

పగటిబువ్వ సద్ది పెడుతున్న.. పోతెప్పుడు తీస్సు పో.. మర్చిపోయేవు!’ అన్నది భర్త మీద ప్రేమతో.

సినోట్టి ఊలైకు తోల్చుప్పుడు సాయమాను సూర్ల కొడలిక్కి వుంది. తీస్సెళ్లు. పునాన సేండ్ల గింతంత అలం, గునుగు గడ్డి కోసి మోతాదు మోపు కట్టి పంపు. మనది

అన్నాడు తండ్రి. ‘దబ్బున రా నాయనో..! జల్లీగా పోవాలి ఇంటికి..!’ తండ్రి ముఖం చూసుకుంటూ అన్నాడు కొడుకు. ‘సరేనంటూ చింతగుట్ట కాడి సేలకు పోయి, అలం, గునుగు కోస్కొని వచ్చి, కొడ్డు నెత్తిల గడ్డిమోపు పెట్టి ఇంటి తోవల పయిలంగ పొమ్మన్నడు ముత్యాలు కొడ్డు దిక్కు చూపిస్తూ.... గడ్డిమోపు నెత్తి నెత్తుకొని, అంతకుముందు ఆ ఊర్లో మహిళలు పాడగా విన్న బతుకమ్మ పాటలను తనలో తాను హుసారుతో పాడుకుంటూ.. ఇంటికెళ్లి గడ్డిమోపు సాయమాను కిందేసి, ఇంట్లో ఉన్న అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లిండు వెంకటసాయి. తల్లి తన కొంగుతో చెమట పట్టిన కొడుకు ముఖాన్ని తుడిసి, ‘ఇంటినక జాలారు గోరెంలలో నీళ్లున్నాయి ఎల్లి సబ్బుతో తానం జేసిరా నాయనా!’ అన్నది. ఆత్ర మాత్రమంటూ అంగి లాగిడ్లి వొల్చుపై నీళ్లు పోసుకుని, లైబాయ్ సబ్బుతో ఒళ్లంతా రుద్దుకుని తానమాడినక.... ‘అమ్మో.....! తువ్వాల ఇయ్యవే!’ అంటూ తల్లిని పిలిచిండు. తల్లి ఇచ్చిన తువ్వాలతో పెయ్యినంత

తుడ్చుకుని, పండుగకు తుర్రు బియ్యమ్మ దగ్గర కుట్టించిన కొత్త డ్రెస్ తల్లి ఇవ్వగా ఏసుకుండు. గబగబా అన్నం తిన్నడు. అద్దంలో అందాన్ని చూసుకుంటూ దువ్వుకుంటూ ఉండగానే, తన సోపతి గాడు అవినామ్.. ‘వెంకటసాయి వచ్చినావురా...? రా... ఆడుకుందాం..!’ అంటూ పిలిచాడు. దోస్తు పిలుపు ఇనంగనే రెడీ అయిన వెంకటసాయి ఎదురెల్లి దర్శనమిచ్చిండు.

ఇద్దరూ మూతులకు మాస్కలు పెట్టుకుని, తోక బాంబులు, పూర్వీల డబ్బాలు జేబులేసుకుని, పరుగు పరుగున ఊరి మధ్యలున్న హనుమాన్ గుడి కాడికి పోయిండ్లు. అప్పటికీ సమయం పొద్దుగూక అయిదు గంటలవుతోంది. అన్ని ఆడ కట్టుల నుంచి పిల్లలూ, పెద్దల గుడి కాడికి చేరినారు. గుడి చుట్టూతా వివిధ రంగులు పరచినట్లుగా జనమంతా తీరొక్క కొత్త దుస్తులతో వున్నారు. కాకుంటే మునుపటి లెక్క జనం రద్దీగా లేరు. కరోనా వల్ల కొద్దిగా తగ్గినరు. ఈలోగా ఆ ఊరి పెద్దమనిషి పోలీస్ పటేల్ వచ్చి, కొబ్బరికాయ కొట్టి పండుగను మొదలెట్టిండు. భజన పరులంతా పాటలతో గుడి ముందర కాసేపు ఆటలాడినరు. పిమ్మట సబ్బంద జాతుల ప్రజలందరూ భౌతికదూరం పాటిస్తూనే సంబరంగ ఊరు బయట పట్వారి శెల్వల నున్న జమ్మి చెట్టు కాడికి డప్పు చప్పులతో దండు కదిలినట్లు కదిలారు. పిల్లలంతా కేళిసంగా పటాసులు కాల్చుకుంటూ పెద్దలతో జత కలిశారు. అందరూ జమ్మి చెట్టు వద్దకు వెళ్లి, ఆయుధ పూజ చేసినరు. జమ్మి ఆకు తీసుకుని అలాయ్ బలాయ్, అలింగనం తీసుకోకుండనే ఎవరి ఇళ్లకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినరు.

ఇంటికి చేరుకున్న వెంకటసాయి తన జేబులోని జమ్మి ఆకును తల్లిదండ్రుల చేతుల్లో పెట్టి దీవెన తీసుకుండు. మిగిలిన కొంత జమ్మీకును తన వొయిలల్ల, బియ్యం కుండల, గాబు నీళ్లల్ల ఏసిండు. అలా చేస్తే బర్చతుంటదని ఎప్పుడో పెద్దలు చెప్పగా విన్నడు.

తెల్లారినక బల్లెకు పోయి సోపతి గాండ్లతో ఎంతో సంబరంగ పండుగ ముచ్చట్లు పెట్టిండు. తన ఊర్లో జరిగిన విషయానంత పూసగుచ్చినట్లు సార్లకు చెప్పి, శబాష్.. అనిపించుకుండు.

- కోమటిరెడ్డి బుచ్చిరెడ్డి, 94415 61655

సంబురం

సిలక్సొయ్యకు తగిలించి, గుడ్డు మిలకరిస్తూ భార్య సత్యాలు వైపు చూస్తూ.. కాళ్ళ మంచంపై కూర్చున్నాడు ముత్యాలు. ‘గియేడు ఆనలు మస్త పడ్డయి. నా జిందగిల ఎప్పుడూ సూడలే ఇంత పెద్ద ఆనల్ని. గప్పుడెప్పుడో నా సిన్నతనంల సూళ్లు. దేవుని దయవల్ల మనూరి చెర్యకూ ముప్పు యేండ్లయినక మత్తడి దుంకుతుంది. మన అలుగుల్ల శెల్వ గుడ్డల నడుంలోతు గడ్డి పెరిగింది. గొడ్డు తిప్పల పెట్టకుండ మేస్తయిలే.. మనోనికి తోడుగా కక్కయ్య. పెద్దయ్యా.. పక్క పొంటి ఉన్నరు. ఏం ఫికర్ పడకు. నేను జల్లినే పోతలే!’ కొంచెం స్వరం తగ్గించి భార్యతో అన్నడు.

‘సరేగానీ.. పూరీలు పెడతా తిందువురా.. ఆ పని గీ పని చేస్తాలకు ఇంతసేపయ్యే!’ అంటూ తలెలో నాలుగు పూరీలు, గిన్నెలింత కోడికూరేసి పీట దగ్గర పెట్టింది సత్యాలు.

చెయ్యి, మూతి కడుక్కుని పీటపై కూసోని తింటుండగానే.. ‘టిఫిన్ తిన్నాక నీకు

వొట్టి బరె కాదాయె...! పాలిచ్చే బర్రాయే. మాపడికి గడ్డెయ్యక పోతే బరె పాలియ్యదు. లేగ పెయ్యదూడ మొత్తుకుంటది!’ అని సత్యాలు భర్తతో చెప్పింది.

‘గట్లనే తీయ్... కోసి పంపుతాలే..!’ అంటూ... టిఫిన్ తిన్నక సెయ్యి కడుగుతూ కండువతో మూతి తూడ్చుకుంటూ సద్ది మూట చేత బట్టోని పోయిండు ముత్యాలు. మిట్ట మధ్యాహ్నం కల్లా భార్య పెట్టిన సద్దిమూట తీసుకుని, నడుచుకుంటూ శెల్వలకు చేరిండు ముత్యాలు. సద్దిమూట సంచిన కట్ట మీద యాచచెట్టు కొమ్మకు కట్టి, కొడుకును పిలిచిండు.

తండ్రి రాకను గమనించిన కొడుకు వెంకటసాయి చెంగు చెంగున గంతులేసుకుంటూ తండ్రి దగ్గరకు వచ్చిండు.

‘జర ఆగు బిడ్డ... కనుచెప్ప సేపట్ల బరెకు కొద్దిగంత గడ్డి కోసుకొస్త.. తీస్సుపోదువు గాని’

